

ZPRAVODAJ

ZVLÁŠTNÍ
VYDÁNÍ

31. ledna 1990

OBČANSKÉ FÓRUM TRUTNOV

cena 1 Kčs

Jihoslovanská 35, 541 01 Trutnov, telefon 6548

konto: KOMERČNÍ BANKA TRUTNOV, č.ú.: 642-601

SOBOTA 27. LEDNA 1990: ČESKOSLOVENSKÝ PREZIDENT VÁCLAV HAVEL V TRUTNOVĚ

Na Krakonošově náměstí, ozdobeném československými vlajkami a za některými výklady i spontánní výstavou kreseb dětí LÁU "Děti svému městu", se občané scházeli už od pěti hodin odpoledne. Do kroku jim vyhrávala dechová kapela Krakonoška, v půl šesté vystoupil na slavnostně osvětlený balkon radnice moderátor Tomáš Svoboda a zahájil shromáždění. Krátké projevy mluvčích Občanského fóra Trutnov ing. A. Boudy a R. Langhammera střídal písničkář Pepa Lábus, ing. Libor Novák pobesedoval se dvěma americkými novináři z týdeníku "New York Times Review", k tisícům lidí

emotivně promluvil Jiří Wonka, bratr umučeného Pavla Wonky.

V 18 hodin 25 minut vstupuje na balkon trutnovské radnice spolu se svou ženou Olgou, poradkyní paní Věrou Čáslavskou a dalšími členy doprovodu jako vůbec první prezident v historii Trutnova pan V á c l a v H A V E L.

Lidé jej spontánně vítají: "Ať žije Havel! Je tady doma!"

Po krátkém intermezzu techniku a mikrofony se prezident Václav Havel ujmá slova. Přinášíme nezkrácený záznam jeho vystoupení.

Milí přátelé..., už jsem byl, přátelé, v mnoha městech a v mnoha obcích, kde jsem musel mluvit a vždycky byl tentýž problém: že jsem mohl buďto mluvit nebo být viděn. Nikdy neumím ten mikrofon dát tak, abych mluvil a zároveň byl vidět. Ale tady naštěstí bylo možno jeden mikrofon sebrat tak, že můžu být i slyšet i vidět.

Toto náměstí, které se donedávna jmenovalo po mém předchůdci Gottwaldovi, dost dobře znám, protože dvaadvacet nebo třiaadvacet let máme s ženou chaloupku tady nedaleko od tohoto města, jezdíváme sem na nákupy a známe tu každý obchod, známe tu mnoho lidí, proto to považuju tak trochu za svůj domov. To náměstí tedy dobře znám. Přiznám se, že mě nikdy v životě, když jsem přes něj chodil nebo když jsem tady sedával na lavičce, nenapadlo, že bude jednou plně lidí, a že já tady budu stát na balkoně a budu mít těm lidem něco říkat. Ale takových věcí, které mě nikdy v životě nenapadly a které mě potkávají, je bezpočet. Od rána do večera se s takovými věcmi setkávám. Jsem už na to zvyklý, abych tak řekl. Někteří z vás, kteří bydlí přímo v Trutnově a kteří mají pozorovací talent, tak si možná všimli, že po dlouhá léta jsem se tu pohyboval s policejním doprovodem. Já jsem tu dneska také s policejním doprovodem, ale ten doprovod můj má poněkud jiné poslání, než ten doprovod předchozí. Ten doprovod předchozí chránil naši vlast před strašlivým nebezpečím, kterým jsem pro ni já byl. Tento doprovod chrání mě a pravděpodobně ten doprovod se domnívá, že tím chrání i zájmy naší vlasti a je třeba tedy vzdát hold tomuto doprovodu s novým posláním.

O problémech tohoto města leccos vím právě proto, že tak blízko něho jsem bydlíval a bydlívám, většinou jsem tady trávil s ženou celé léto, pokoušel se tu psát, protože v Praze jsem většinou na psaní neměl čas a soustředění. Teď už nemám čas a soustředění na psaní vůbec. Prezidentství je totiž, jak jsem zjistil, strašně náročná věc. Od rána do noci musí člověk něco dělat. Zvláště když se ocitne v takové zvláštní situaci, že od něj chtějí, aby problémy, které se v této zemi kumulovaly čtyřicet let, padesát let a některé dokonce sedmdesát let, když chtějí, aby všechny tyto problémy najednou za týden a sám vyřešil. Že ty všechny problémy náhle propukly, vyvalily se, že se všechny odkryly, je pochopitelné. Ale opravdu je nemůže řešit jeden člověk. Nemůže je řešit ani vláda národního porozumění, ani prezidentovi spolupracovníci, ani zastupitelské sbory, nikdo z těch nahore, z nás "papalášů", nikdo z nás, kteří jsme ve vysokých státních funkcích, nevyřešíme tyto problémy sami, bez vaší pomoci. Tyto problémy musí řešit celá společnost. Jsme svobodní (lidé skandují: "my jsme tady, nejste sami"), to je zvolání, která rád slyším, že nejsme sami. Mnoho lidí si za poslední léta a desetiletí navyklo na to, že všechno se musí psát do Prahy, nebo přímo na Hrad, a že tam se všechno vyřeší. To je myšlení, které je poplatné centralistickému, totalitárnímu způsobu vlády. Teď je tomu jinak.

Prezident Václav Havel na balkoně trutnovské radnice. Za ním zleva: Tomáš Svoboda, JUDr. R. Sacher a část obličeje paní Věry Čáslavské.

foto: Jiří Jahoda

Teď jste svobodní a mnoho problémů si musíte řešit sami, musíte na sebe vzít i odpovědnost, která z vaší svobody vyplývá, která je vlastně jenom druhou stranou téže mince. Já, jak mám zprávy od svých kamarádů, mám dojem, že v Trutnově to víte. Sami od sebe jste například přejmenovali toto náměstí. Nežádali jste o to v Praze. Zdá se mi, že tu funguje Občanské fórum, které mnoho jiných věcí dokázalo dělat samo. Tím, když říkám, že máme vzít svou věc do svých rukou, tím nemyslím, že máme porušovat zákon. My chceme naopak právní stát, ale je zvláštní revoluční doba, kdy je třeba v rámci zákona a při respektu k němu, pokojným způsobem dosahovat velmi rychlých změn. Běží především o změny personální na nejvyšších úrovních. Vždycky je dobré zkusit to nejprve po dobrém. Většinou to vychází. Když to nevychází, musí se jít trochu tvrdším způsobem, ale doporučuji vždycky vyzkoušet celou škálu těch nejpokojnějších, nejmírnějších, nejdvařilejších způsobů, než se přistoupí k těm způsobům tvrdším. Přistupovat na ně, zvykat si na ně, by znamenalo považlivě se přibližovat způsobem svého chování těm, které chceme odstranit od jejich funkcí, jichž tak dlouho zneužívali. My jsme mnohokrát řekli a mnohokrát zdůrazňovali, že nejsme jako

oni. Nesmíme se tudíž tak chovat. A i když je to doba revoluční, vyžadující nápady, fantazii, energii, neznamená to, že vyžaduje násilí. Neznamená to, že vyžaduje svévolí. Neznamená to, že vyžaduje libovůli, neznamená to, že vyžaduje diktát.

To jsem se dostal trochu daleko, koukám, při svém proslovu od tohoto náměstí, jímž jsem začal, zdá se mi, že bych se měl na toto náměstí vrátit, abych mohl svůj proslov ukončit. Já totiž měl dneska bezpočet proslovů v mnoha různých městech a ještě v nějakých mám mít, takže musím ty proslovy - pokoušet se, aby nebyly moc dlouhé. Já se vrátím tedy ve svém proslovu k tomuto náměstí, ale než to učiním, tak učiním něco, co jsem měl správně učinit hned na začátku, totiž omluvit se za své zpoždění. Bylo způsobeno tím, že v některých městech nás lidi navzdory té policejní ochraně, kterou máme, nechtěli pustit a my jsme se těžko z těch měst vybojovovali na silnici, abychom přijížděli do měst dalších. Takže máme permanentně celý den takové mírné zpoždění a vy jste tu museli zřejmě ariznout nějaký čas, tak za to se omlouvám. A teď bych se rád vrátil na toto náměstí a rád bych řekl jednu věc nikoli jako prezident, ale jako člověk, který se cítí být tak trochu obyvatelem tohoto okresu a tak trochu cítím vztah k tomuto městu i k tomuto náměstí. Tedy mluvím v tuto chvíli nikoli jako prezident, který dává nějaké instrukce z centra, ale mluvím v tuto chvíli jako občan, který má toto náměstí rád. Jako takový vám sděluji, že se mi nelíbí tamhle ta železa a tamhle ty lampy. Já jsem byl určitý čas, jak možná víte z novin, ve vězení a v té době to tady postavili. A když jsem sem poprvé přišel po návratu z vězení, tak jsem se trochu zhroutil. Takové krásné náměstí a takové ohydná železa. (Na balkon vstupuje pan Vladimír Pechan.) Zdravím svého souseda Pechana!

Moderátor Tomáš Svoboda se pana prezidenta ptá: "Pane prezidente, budete se cítit lépe na Hradě nebo na Hraděčku?"

Já se na tom Hradě, přiznám, budu cítit docela dobře, ale až se tam pár věcí změní. Až odtamtud zmizí nekonečné nevkusný nábytek, který tam je, až odtamtud zmizí mazanice, která namazala různá sesazená předsednictva bývalých svazů výtvarných umělců. Já bych možná, když už mluvíme o tom Hradu, možná měl říct jednu věc. Existuje cosi, co se nazývá Pilátovský komplex. A to je potřeba lidí se špatným svědomím si příliš často mýt ruce. Já měřím nic jiného, než že má kancelář na Hradě je obklopena třemi koupelnami. V jedné z nich je už zřízena kancelář, ale vedle toho kancelářského stolu je tam vana.

Zdá se mi, že se trochu zaplétám a že je nejvyšší čas, abych skončil. Ahoj, ahoj! Náměstí skanduje: "AŽ ŽIJE HAVEL! AŽ ŽIJE HAVEL!"

Na balkon přichází JUDr. Richard Sacher a pan prezident jej představuje:

pokračování na 2. straně

VŠEM VĚŘÍCÍM

POZVÁNÍ K OTEVŘENÝM HOVORŮM

Když jsem býval ještě student, jezdil jsem rád stopem. Rád s mnoha důvody, o kterých si můžeme třeba někdy vyprávět. Teď však chci vzpomenout na to, kolikrát jsme v hovoru marně zkusili na fakt, že studují bohosloví. Rozhovor tím většinou nabral obrátky. Bostával jsem se do palby zásadních otázek, na které jsem stěží mohl uspokojivě odpovědět - a dodnes bych to nedovedl. A jindy jsem poznával u svých bližších strašlivou nevědomost o křesťanství, zvláště o jeho historickém a kulturním působení. A ze všeho nejčastěji si nepoučení lidé pletli víru s pověrami.

Byly to těžké a heské hovory. Od té doby, co jezdím služebním autem, je jich méně. Ačkoli zase já beru stopaře, lidé dnes už tolik nestopují. Ty otázky však možná někde zůstávají. Možná se na ně nedá tak docela odpovědět. Možná ani není noudré na ně docela odpovědět a tím se jich zbavit. Možná mají takové otázky svůj smysl právě v tom, že nás nenechávají na pokoji. Že nás učí otevřenosti. Otvírají nás pro hledání pravdy a otevírají nás pro druhého, který také hledá.

Protože dospělí své odpovědi většinou už našli nebo se přestali ptát, zvu svláště mladé na evangelickou faru k "otevřeným večerům", každý pátek v 18.30, začínaje 2. únorem 1990.

Pavel Pokorný, evangel. vikář
Úpická 7, Trutnov
tel. 2214

Kriticky k OF

15. ledna 1990 dostala redakce dopis, pama Věcheta, týkající se jednostranných a anonymních článků ve Zpravodaji OF Trutnov 2/89. Zpráva "Dem lidových práv" z toho čísla, podepsaná značkou -sh- o shromáždění v Trutnově dne 10.12.1989 uvádí, že osm tisíc lidí vyjádřilo podporu OF i "Všeobecné deklaraci lidových práv". Projevy řečníků prý byly přerušované souhlasnými výkřiky a se všech bylo cítit odhodlání. Z dopisu pama Věcheta vyjímám: "...němšití bylo hustěji sapláno na začátku, v jeho středu a před tribunou. Ke konci s původního shromáždění sbyla asi polovina.

Jestli uvedený počet nebyl záměr, ale špatně odhad autora, lze jej omluvit a tolerovat. Ale nelze omluvit záměrnou lež a skreslování skutečnosti, když -sh- píše o vyjádření podpory OF s vyžadováním přítomných dodržovat "Všeobecnou deklaraci lidových práv". Autora(ku) mohu s osobních zkušeností ubezpečit, že většina lidí, které jsem na náměstí viděl jsou jimi, než jak je čtenářům předstává. I když se v lidech společenského a politického vědomí probouzí a posouvá vpřed, ani dnes ještě mnoha lidem "nějaká" deklarace lidových práv mnoho neříká a na různé shromáždění se chodí i dále se svědovostí (přirozeně odlišné situace a nálada byla a je v Praze) a s nůdy. Když o něco lidem jde, pak především vyjádřit NĚJAKÝ způsobem (který se s ubíhajícími dny mění) nesouhlas s jednatřicetiletou, totalitní a nerozumnou vládou komunistů v naší zemi.

Ve správě ani není úplat seznam řečníků. I má bylo umožněno, resp. "darováno" několik míst, abych upřesnil některé záležitosti z mého předhlašovacího vystoupení (které se v prostředí OF setkala většinou s nelibostí), týkající se konkrétně místních, sdiskreditovaných státních a stranických zaměstnanců. Zřejmě to za snímku asi proto nestálo, že OF, které si mědne rozvracet, mohlo být ohroženo a vystoupení se některým s "demokratů" místního OF, už nevešlo do předem vyhraněné akatky. Proto se i bez rospaků vypjčí a použije jednatřicetileté praktiky komunistů. Nikdo takový nebyl, neexistuje a nemluvil... ..Nezlyšel jsem žádné maděné projevy skandování a už vůbec ne, celého náměstí. A o odhodlání bych se raději byl panem (paní) -sh- moc nezmínoval, protože by stačilo první sadupání k tomu, aby se většina s nás stáhla opět do svých "dér" a lenošky, kde u televizorů dřínala přes dvacet let. Je to věc každého jednotlivce, jeho svědomí. Nikdo, nikomu to nemže mít za slé, ale nestavějme se potom do pozic, které nám nejsou úplat vlastní. Do pozic odvážných revolucionářů, píšících o odhodlání, kde odhodlání není.

K zaplnění záměrného nebezpečí potom už schází jen krůček. Totiž, že drtivá většina občanské podpory byla provolání OF, chce klid na práci a nepřipustí chaos a destabilizaci společnosti... .. Pan Věchet dále kritizuje neobjektivní madnesnost správy o rockovém koncertu 10. 12. 1989 v Trutnově, která s prý podprůměrných kapel okresního formátu dělá něco, co nejsou.

Nakonec pam Věchet píše: "V čem je tedy záměrné nebezpečí uvedených článků, které doplňují i některé "reformovací" lidé z OF. V tom, že pod vlivem našeho nynějšího zaktivisování bychom se neměli stávat důležitými, povýšenými a madnesnými nad své okolí a k ostatním lidem. Neodcisovat se normálnímu a obyčejnému životu, neboť to je potom nejlepší cesta k tomu, jak se stát právě těmi, které nyní tak kritizujeme."

Martina Věchet, Trutnov

Dopis skrátil Vladimír Kaláb.

VEŘEJNÁ SHROMÁŽDĚNÍ KŘESŤANSKÝCH CÍRKVÍ v Trutnově

CÍRKEV ŘÍMSKO-KATOLICKÁ

Děkaný chrám Narození Panny Marie
bohoslužby pondělí - neděle..... 18.30
neděle 8.30
Chrám sv. Václava, Horní St. Město
bohoslužby neděle 9.45
Kostel sv. Petra a Pavla, Trutnov-Poříčí
Bohoslužby neděle 11.00
čtvrtek, úterý 16.30
středa, pátek 7.30
bohoslužby pro mládež vždy v lichém týdnu - v sobotu 17.00

CÍRKEV ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE (M. Majerové 86/10, tel. 3440)

bohoslužby sobota 9.00 - 11.15
13.30 - 15.00
biblická hodina úterý 18.00
seminář Bible středa 17.45

CÍRKEV BRATRSKÁ (Lomní 103/9, tel. 2139)

bohoslužby neděle 9.15
biblická hodina úterý 18.45

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ (Úpická 18, tel. 2215)

bohoslužby neděle 9.00
biblická hodina středa 16.00
diskus. klub mladých středa 18.30

CÍRKEV EVANGELICKÁ (Úpická 7, tel. 2214)

bohoslužby neděle 8.15
biblická hodina úterý 18.00
schůzka dětí čtvrtek 16.15
otevřené večery pro mládež
pátek 18.30

PŘIJÍMÁME KRITIKU

Dopis Martina Věcheta, jehož podstatnou část přetiskujeme, nás přiměl ke kritickému pohledu na sebe sama. Rozhodně bychom se nechtěli podobat normalizačním novinářům, a proto vás prosíme, abyste zaměřili kritických řečí po straně a psali nám své názory a připomínky ke Zpravodaji i k činnosti celého OF otevřeně a pravdivě. Jen tak můžeme čelit nebezpečí, že ve svém nadšení pro dobrou věc přestaneme vidět své omyly. Uvádíme si, že velkým pokusem je při jakékoli veřejné činnosti je pýcha a povýšenost a nejtravnější projevem slabosti je snaha satajovat chyby a umlčovat nepohodlné kritiky.

Články podepisujeme značkou na přání autorů, nechceme tím však nijak umlčet do anonymity. Kritické připomínky sasflejte na adresu redakce, která bude volat autory k odpovědnosti za jejich slovo. Za podepsané články a celkový charakter Zpravodaje ručí odpovědný redaktor. Proto také na naše adresované dopis Martina Věcheta tímto odpovídám.

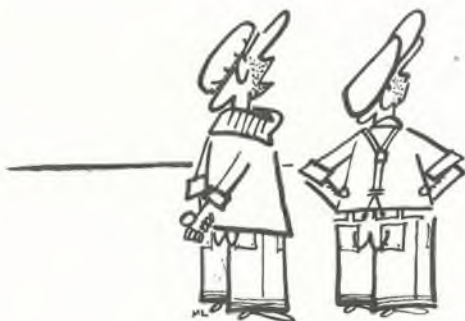
Pavel Pokorný

V Ý Z V A

Podělte se o své dojmy z první návštěvy československého prezidenta v Trutnově! Pište nám - otiskneme vaše příspěvky! Fotografové, nabídněte Občanskému fóru fotografie ze sobotního setkání s Václavem Havlem! Ze všech snímků uspořádáme výstavu, nejlepší fotografie zveřejníme a zaplatíme!

OF Trutnov

A VĚČNÉ ČASY!

KŘEPÁK, KAMÁRÁDE, TYHLE DLUHODOBĚ PŘEDPOVĚDI POKÁS NIKDY NEVŠLY ...

Milan Lipovský

OF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF

Občanské fórum Trutnov

D Ě K U J Ě

podnikům a institucím, které pomohly vybavit místnosti OF. Jsou to:

O P S Trutnov, Č S D - E D Trutnov,
ONV - odbor vnitřních věcí, MěNV Trutnov.

OF Trutnov děkuje všem podnikům i jednotlivcům za poskytnutou finanční pomoc v začátcích. Ekonomická situace OF není ani dnes růžová. Žádáme proto o finanční podporu všechny občany, svobodné odbory a podniky. Číslo konta:

Komerční banka Trutnov,
č.ú.: 6 4 2 - 6 0 1

OF Trutnov děkuje všem občanům za projevovou důvěru a případnou pomoc. Znovu vyzývá odborníky ze všech sfér, aby se zapojili do našeho sbíratelského procesu!!!

CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF&CF

Co je DSR?

OBČANÉ ROMSKÉHO PŮVODU

se sdružují v organizaci, hájící jejich práva v zájmu spravedlivé, zdravé demokratické společnosti v

DEMOKRATICKÝ SVAZ ROMŮ

Kontaktní adresa: Jan Sivák, Zápatočského 637, Úpice

SNB a rok 1968

My, podepsaní bývalí příslušníci SNB v okrese Trutnov, propuštění a uvolnění ze služeb v SNB pro politickou nezpůsobilost ke službě v souvislosti s událostmi roku 1968, žádáme o splnění následujících požadavků:

1. Propustit všechny příslušníky státní bezpečnosti z Okresní správy SNB v Trutnově, kteří sloužili do roku 1988 včetně, bez jakéhokoli odstupného, protože současná výše jejich platů je vysoká k současným životním úrovním a nemá u nich třeba dalších příjmů.
2. Propustit příslušníky SNB, kteří byli členy prověřkových komisí ať v KSČ nebo služebních, pro posuzování naší činnosti za rok 1968, a dosud jsou ve služebním poměru. U nich zrušit nárok na odstupné.
3. Příslušníky SNB, kteří v srpnových dnech 1968 byli a jsou ve službách u SNB a nyní zastávají jakkoliv nádelnická místa nebo vedoucí pracovních skupin, odvolat ihned z těchto míst a zařadit je pouze do referentních funkcí.
4. Bývalé příslušníky SNB, kteří jsou t.č.v důchodu a přečkali bez úhony rok 1968 a nyní vykonávají jakkoliv administrativní práce, odvolat z těchto profesí a přefadit je do profesí dělnických manuálních, pokud chtějí nadále jako důchodci pracovat.
5. Z důvodů vysoké angažovanosti proti příslušníkům SNB, kteří byli propuštěni nebo uvolněni ze služeb v SNB z důvodů roku 1968, ze služby pro politickou nezpůsobilost ihned propustit paní Helemu Šimáčkovou z OS SNB Trutnov.

Přílohy: 1 podpisový list s vlastnoručnými podpisy bývalých příslušníků SNB z okresu Trutnov.

Na vědomí: Nádelníkovi OS SNB Trutnov, nádelníkovi KS SNB Hr. Králové, FMV ČSSR JUDr. Sacherovi, MV ČSR JUDr. Brazdírovi, Forum OS SNB Trutnov.

V Trutnově dne 16. ledna 1990